

لَعْنُ هَاي نَامُقَدَّس

تبيين قوانين و محدوديت هاي تبيري

مهدي مسائلي

www.ketab.ir

سرشناسه	مسائلی، مهدی، ۱۳۶۳ -
عنوان و نام پدیدآور	لحن‌های نامقدس: تبیین قوانین و محدودیت تبری / مهدی مسائلی.
مشخصات نشر	اصفهان: آرما، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	۱۶۸ص.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۶۰۷۷-۵۶-۷
رشته‌ی فهرست نویسی	فیبا
یادداشت	کتابنامه: ص. [۱۶۱] - ۱۶۸: همچنین به صورت زیرنویس.
عنوان دیگر	تبیین قوانین و محدودیت تبری.
نوع	تولی و تبری
ژانر	دعا و نفرین
موضوع	احادیث شیعه -- قرن ۱۴
رده بندی کنگره	۱۷۱.۸۴۶/م۴۶/۶۵/۶۶۹۶BP
رده بندی دیویی	۲۷۵
شماره کتابشناسی ملی	۳۰۱۹۸۰

لحن‌های نامقدس (تبیین قوانین و محدودیت‌های تبری)

مهدی مسائلی

ویرایش: ویراستاران حرفه‌ای پارس، سیدحمید حیدری‌ثانی

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه / نوبت چاپ اول / ۱۳۹۳

نشر آرما www.nashrearma.com

۰۳۱ - ۳۲۳۵۱۷۰۹ / ۰۹۱۳۳۲۰۰۹۴۵

طراحی و صفحه‌آرایی: گروه فرهنگی هنری مسک

لینتوگرافی: آرمان / چاپ متن: یلدا / چاپ جلد: ملت / صحافی: امین

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۶۰۷۷-۵۶-۷

۸۰۰۰ تومان

© ۱۳۹۳، نشر آرما

www.ketab.ir

فهرست

۷	مقدمه
۱۳	تبری؛ چیست و چرا؟
۱۵	اهمیت تبری
۱۶	تعریف تبری
۱۹	مراحل تبری
۲۱	مرحله اول تبری: البغض فی الله
۲۵	بغضی براساس معرفت
۲۹	مرحله دوم تبری: تبری در گفتار
۳۱	۱. نهی از آموزش خواهی برای کافران و مشرکان
۳۵	۲. نهی از تکریم کفار و دشمنان دین
۳۶	۳. اعلام برائت از دشمنان خدا
۳۷	تبری در گفتار، اظهار تبری است
۴۱	حدود و قوانین برائت در گفتار
۴۳	۱. پرهیز از فحش و دشنام و توهین
۵۵	دشنام در قرآن و روایات
۶۴	بررسی بعضی از آیات و روایات
۷۱	بررسی مسئله لعن
۷۸	نهی خاص اهل بیت <small>علیهم السلام</small> از توهین و لعن
۸۵	لعن های قرآنی

- ۸۶..... ثمن های موجود در روایات
- ۹۰..... سخنی درباره زیارت عاشورا
- ۹۵..... شعار مرگ بر آمریکا و اسرائیل
- ۹۷..... منطق علمی تشیع و توطئه دشمنان
- ۱۰۲..... از پیشوایان خویش پیروی کنید
- ۱۱۰..... مدارا و تقیه زمان و مکان ندارد
- ۱۱۳..... از چشم انداختن دین
- ۱۲۱..... انصاف در تعامل با اهل سنت
- ۱۲۲..... خدمت به افراط‌گرایان اهل سنت
- ۱۲۳..... ۲. بی‌باز تهمت و افترا
- ۱۳۳..... نسبت حرام‌زادگی به مخالفان عقیدتی
- ۱۴۵..... مرحله سوم تبیی تبیری عمل
- ۱۴۸..... ابراهیم علیه السلام تبیی تبیری کنندگان
- ۱۵۱..... چند گزارش و یک نکته
- ۱۵۱..... محققان در علم خلفاء
- ۱۵۴..... تیزهوشی میسر
- ۱۵۵..... این کتاب‌ها هرچقدر بیشتر شود، بهتر است
- ۱۵۸..... انتشار کتاب‌های تفرقه‌گیز در تمام
- ۱۵۹..... چند توصیه از مرحوم آیت‌الله
- ۱۶۱..... کتابنامه

فاصله گرفتن از دشمنان دین و تَبْرُی از آن‌ها، یکی از آموزه‌های تأکید شده در دین مُبین اسلام است که به‌طور خاص در نزد شیعیان، ارزش و جایگاهی ویژه دارد. در مکتب تشیع، تَبْرُی از دشمنان دین در کنار تَوَلُّی با دوستان خدا، از ارکان دین و از نشانه‌های ایمان واقعی به حساب می‌آید. همین خصوصیت باعث شده است که شیعیان در هر زمان و هر موقعیتی، روحیهٔ ظلم‌ستیزی و طاعت‌گیری داشته باشند.

البته این نکته را باید بیفزاییم که تَبْرُی از دشمنان و تَوَلُّی با دوستان، نه یک حکم مولوی شرعی، بلکه ارشادی به حکم عقل است که انسان را در مراحل گوناگون اعتقاد و گفتار و رفتار، به انزجار و کناره‌گیری از دشمنان و تَرَمُّج و تمایل به دوستان ملزم می‌کند. از همین رو در مکتب تشیع از ما خواسته‌اند تا ضمن اعلام حرکت از سلوک اهل باطل و دشمنان ولایت الهی در گفتار، در قلب و باطن نیز از آن‌ها بیزار باشیم. افزون بر این، تشیع حقیقی هنگامی آشکار می‌شود که شیعه از اعمالی که اهل بیت نبی بدان رضایت ندارند نیز کناره بگیرد و رفتاری صالحانه و مؤمنانه داشته باشد. در غیر این صورت، تَبْرُی از دشمنان، ادعایی بیش نخواهد بود و به تعبیر ملک الشعراء بهار:

خادم شمر کنونی گشته، وانگه ناله‌ها / با دو صد لغت، ز دست شمر ملعون می‌کشد
بر یزید زنده می‌گویند هر دم صد مجیز^۱ پس شمانت بر یزید مردهٔ دون می‌کنند
پیش ایشان صد عبیدالله سرپا، وین گروه / ناله از دست عبیدالله مدفون می‌کنند

۱. مجیز: تَمَلُّق، چرب‌زبانی.

با این همه، متأسفانه عده‌ای از شیعیان با تفسیری خاص از تبرّی، نه تنها آن را به محدوده گفتار منحصر ساخته‌اند، بلکه آن را معادل دشنام و لعن و توهین به مقدسات اهل سنت قرار داده‌اند. جالب اینجاست که این عده حاضر نیستند از طاغوت‌های جهانی عصر کنونی، همچون صهیونیست بین‌الملل، حتی در گفتار نیز اعلام براءت کنند و این امر را رفتاری سیاسی و غیردینی می‌دانند.

متأسفانه گسترش این گونه نگاه‌ها به تبرّی باعث شده است تا این واژه در فرهنگ عامه امروز با واژگانی همچون فُحش، لعن، توهین و... برابری کند و شخص تبرّی‌کننده نیز فردی بی‌عزت و گزافه‌گو شناخته شود. آذین‌بندی اعتقادات عوام با این اعمال ناشایست عنوان تبرّی نیز باعث شده است تا هرگونه مخالفت صریح با این رفتارهای غیراخلاقی، مخالفت با اهل بیت (علیهم‌السلام) به شمار آید و موجب برخورد شدید عوام متعصب با آن شود.

البته در این بیان به کسی دیگر نیز اگرچه دشنام و توهین به مقدسات دیگران را عملی خلاف و نادرست می‌دانند، اما لعن را از دشنام و توهین جدا دانسته و بیان آن را در هر صورتی جایز می‌دانند. این نگرشی است که لعن به مقدسات اهل سنت، به بزرگ‌ترین مانع در جهت انسجام مسلمانان تبدیل شده است و هرگونه تلاش و حرکتی را برای تقریب مذاهب اسلامی با مشکل روبه‌رو می‌سازد. امروز در دنیای اهل سنت، به جز بخشی از ناآگاهان افراطی و ابزار امپریالیسم، همه از گفت‌وگوهای سازنده برای وحدت جهان اسلام استقبال می‌کنند؛ اما در مذهب اهل سنت، آن‌ها به طرز ناراحت هستند که به خلفای بعد از پیامبر اهانت و لعن می‌شود. از همین رو لازم است بگوییم:

حقیقت تبرّی چیست؟

آیا برای انجام وظیفه تبرّی لازم است حتماً به مقدسات اهل سنت توهین و لعن شود؟
 آیا واقعاً این تفکر، آن‌گونه که مطرح می‌شود، از ضروریات و لوازم مکاتب تشیع است یا چنین نیست و بدون اهانت و لعن به مقدسات اهل سنت نیز می‌توان شیعه بود؟

تفاوت لعن با دشنام چیست؟

آیا لعن در هر جا و به هر صورتی جایز است؟

در این نوشتار سعی می‌کنیم پاسخی علمی و به دور از تعصب به این سؤالات بدهیم و همچنین به بعضی از شبهاتی که در راستای ایجاد تفرقه میان مسلمانان، توسط ناآگاهان یا مغرضان مطرح شده است نیز پاسخ بگوییم. هرچه هست، شاید بحث از لعن با رویکرد

و صراحت این نوشتار، برای اولین بار باشد که در کتابی مستقل مطرح می‌شود و عنوان آن کتاب را به خود اختصاص می‌دهد. از همین روز تمامی صاحب‌نظران می‌خواهیم تا ما را از نقدهای خویش محروم نسازند.

مهدی مسائلی

پاییز ۱۳۹۲

www.ketab.ir